

Binnen 5 jaar duurzame landbouw, veeteelt en visserij op Curaçao

WILLEMSTAD — Per jaar moet de import van voedsel dat ook lokaal geproduceerd kan worden met 5 procent worden verlaagd. Op deze manier kan de lokale voedselproductie worden verhoogd. Dat is een van de strategische doelen in het beleidsplan 'Naar een duurzame ontwikkeling van landbouw, veeteelt en visserij' dat door de ministerraad is goedgekeurd.

Foto: Ken Wong

Het ministerie van Gezondheid, Milieu en Natuur (GMN) formuleerde zes strategische doelen voor de komende vijf jaar. Zo moeten onder meer de voedingspatronen worden verbeterd, met name bij jongeren, en ook moet armoede worden verminderd door het stimuleren van de keuken- en tuinteelt in woonwijken en het stimuleren van kennis over gezonde voeding en groente en fruitteelt op scholen. Een ander doel is het verbeteren van de fytosanitaire voor-

Suzy Camelia-Römer

zeningen bij de landbouw, door het vaststellen van beleid en invoering van wetgeving binnen twee jaar. Ook worden de mogelijkheden om schadelijke pesticiden en meststoffen uit te kunnen bannen en de implementatie van de maatregelen daartoe onderzocht. De dienstverlening van de uitvoeringsorganisaties van het GMN-ministerie zullen versterkt worden. Tot slot zal binnen vijf jaar duurzame vis-

serij op Curaçao worden ontwikkeld.

Zuiniger

Volgens het ministerie moet het lokale beleid gericht worden op een zuiniger en efficiënter gebruik van de productiemiddelen landbouwgrond, water en zee, terwijl bosbouw ook gestimuleerd dient te worden. De biodiversiteit zal gestimuleerd worden door veel meer innovatie in landbouw- en visserijproductie en in de veeteelt door de toepassing van de concepten van de *circulaire of blue economy*.

Uit onderzoek blijkt dat landbouw, veeteelt en visserij gezamenlijk zorgen voor minder dan 200 banen op Curaçao, waarbij het aantal hoogopgeleiden minimaal is. Het beleid zal daarom mede gericht worden op het scheppen van banen met fatsoenlijke inkomens, met name voor nieuwe en jongere toetreders.

Vervolg op pagina 2

Vervolg van pagina 1

In 2013 was er al een Agrarisch en Visserijbeleid tot stand gekomen, maar van een effectieve implementatie daarvan is weinig gebleken, zo stelt het GMN-ministerie. De overheidsbijdrage aan de sector is schrikbarend laag, en bedraagt slechts 0,3 procent van het bruto nationaal product. Uit een onderzoek in 2016 blijkt dat het ontbreken van een duurzaam landbouwbeleid geleid heeft tot een afname van de sector: er zijn geen economische of beleidspraktijken om de kleine producent een goede toekomst te bieden en de producenten benadrukken dat overheidssteun met name is gericht op de importeurs van landbouwproducten, groen-

ten en fruit.

Ook hebben de producenten van lokale producten geen markt. Daarnaast worden ze gedwongen om tegen zeer lage prijzen te verkopen. Uit een onderzoek blijkt dat de markt wordt opgepot door geïmporteerde producten en informele handel uit andere landen zoals Venezuela, soms zonder enige fytosanitaire controle. Ook ontbreekt het aan kwaliteitsnormen voor de productie, zoals gewicht, consistentie in maat, smaak en voedingswaarde.

Uitdagingen

De visserij kent ook veel uitdagingen. Na een piek in 2001 ging het minder goed met de visserijsector. De toename van toerisme en bevolkingsgroei legde grote druk

op de aanwezige middelen. Ook is er minder interesse van vissers voor visvangst en worden de beschermde kustzones onvoldoende beheerd. Verder blijkt de afgifte van vergunningen op grond van de Visserijverordening 2004 problematisch te zijn. Het beleid dat sinds 2001 is ontwikkeld, heeft weinig resultaten geboekt. Het voortbestaan van de lokale visserijsector wordt daardoor ernstig bedreigd.

In het beleidsplan gaat het ministerie uit van het verbeteren van het visserijbeheer en het aanscherpen van het vergunningenbeleid. Het ministerie zal vier tot zes vissershavens aanwijzen als kernvissershavens (Caracasbaai, Piscadera, Playa

Kanoa, Westpunt, Marie Pampoen en Boca Samí) en deze inrichten met het oog op de bevordering van de professionele visserij en de veiligheid van vissers en vissersmiddelen. De vangst van onderbenutte vissoorten wordt projectmatig gestimuleerd door de toepassing van nieuwe vangstmethoden en de marketing van vangsten. Ook zal 30 procent van de territoriale wateren als visserijvrije zone worden aangewezen voor zowel vissers als duikers. Tot slot zullen de aanbevelingen van het Waitt Institute worden opgevolgd met betrekking tot het herstel en het voorkomen van dreigingen voor het ecosysteem, en de verbetering van de zeewaterkwaliteit.